

Harmadsorban, a Bizottság arra hivatkozik, hogy az első irányelv 13. és ezt követő cikkei (különösen a 16., 16a. és 17. cikk), valamint a harmadik irányelv 15. és 20–22. cikke értelmében a kölcsönös biztosítási alapoknak megfelelő biztosítástechnikai tartalékot kell képezniük kiegészítő betegségbiztosítási tevékenységük vonatkozásában, valamint megfelelő szavatolótét teljes üzleti tevékenységüknek megfelelően. Márpedig, Belgiumban a szavatolótőke a kölcsönös biztosítási alapok által nyújtott kiegészítő biztosítások tekintetében csak 2002-ben került előírásra, és e tőke számítási módja különbözik az első irányelvben előírtól.

- (¹) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (HL L 228., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 6. fejezet 1. kötet 14. o.)
- (²) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 73/239/EGK irányelv, valamint a 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem életbiztosítási irányelv) szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv (HL L 228., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 6. fejezet 1. kötet 346. o.)

A Højesteret (Dánia) által 2010. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Viking Gas A/S kontra BP Gas A/S

(C-46/10. sz. ügy)

(2010/C 80/35)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Højesteret

Az alapeljárás felei

Fellebbező fél: Viking Gas A/S

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: BP Gas A/S

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (¹) 7. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy „B” társaság védjegybitorlást követ el akkor, ha „A” társaságtól származó gázpalackokat

gázzal tölt meg, amelyeket aztán árusít, amennyiben ez az alábbi körülmények között történik:

1. „A” különleges formájú, ún. kompozit palackban értékesít gázt, amely palackot magát mint formavédjegyet lajstromozták Dániában és az Európai Közösségben. „A” nem jogosultja az említett formavédjegyeknek, de azok Dániában történő használatára kizárólagos használati engedéllyel rendelkezik, valamint joga van Dániában történő bitorlásuk esetében pert indítani.
 2. A gázzal töltött kompozit palacknak „A” valamelyik márkakereskedőjétől történő első vásárlása alkalmával a fogyasztó a palackért is fizet, amely ezáltal a fogyasztó tulajdonába kerül.
 3. „A” oly módon tölti újra a kompozit palackokat, hogy a fogyasztó felkeresi „A” valamelyik márkakereskedőjét, és a gáz árát megfizetve, az üres kompozit palackot becseréli egy „A” által feltöltött hasonló palackra.
 4. „B” üzleti tevékenysége abból áll, hogy gázt tölt többek között az 1. pontban említett formavédjegy oltalma alatt álló kompozit palackokba, oly módon, hogy a fogyasztó felkeresi a „B”-vel kapcsolatban álló márkakereskedőt, és a gáz árát megfizetve, az üres kompozit palackot becserélheti egy „B” által feltöltött hasonló palackra.
 5. Amikor „B” a szóban forgó kompozit palackba gázt tölt, olyan címkét ragaszt a palackra, amelyen szerepel, hogy a töltést „B” végezte?
2. Amennyiben vélelmezhető, hogy a fogyasztónak az az általános benyomása, hogy „B” és „A” valamilyen kapcsolatban állnak egymással, fontosnak kell-e tekinteni ezt az 1) kérdés megválaszolója szempontjából?
 3. Amennyiben az 1) kérdésre nemleges válasz adandó, eltérő eredményre vezethet-e az, ha a kompozit palackokon — azon kívül, hogy az említett formavédjegy oltalma alatt állnak — „A” lajstromozott ábrás védjegye és/vagy szövédjegyje is látható (rányomatva), amely a „B” által esetlegesen ráragasztott címkéktől függetlenül továbbra is látható?
 4. Amennyiben akár az 1) kérdésre, akár a 3) kérdésre igenlő válasz adandó, eltérő eredményre vezethet-e az a vélelem, hogy az említett formavédjegy oltalma alatt nem álló, de „A” szövédjegyét és/vagy ábrás védjegyet viselő, más típusú palackok esetében „A” éveken keresztül tudomásul vette, és továbbra is tudomásul veszi a palackok más társaságok által történő újratöltését?

5. Amennyiben akár az 1) kérdésre, akár a 3) kérdésre igenlő válasz adandó, eltérő eredményre vezethet-e az, ha maga a fogyasztó közvetlenül „B”-t keresi fel és nála

a) a gáz árának megfizetése mellett, üres kompozit palackját egy „B” által feltöltött hasonló palackra cseréli be, vagy

b) fizetés ellenében a magával hozott kompozit palackot tölteti fel gázzal?

(¹) HL 1989., L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.

Az Elsőfokú Bíróság (hatodik tanács) T-375/04. sz., Scheucher-Fleisch GmbH és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. november 18-án hozott ítélete ellen az Osztrák Köztársaság által 2010. január 28-án benyújtott fellebbezés

(C-47/10. P sz. ügy)

(2010/C 80/36)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Osztrák Köztársaság (képviselők: E. Riedl meghatalmazott, Núñez-Müller és J. Dammann ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Scheucher- Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics és az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-375/04. sz., Scheucher és társai kontra Bizottság ügyben 2009. november 18-án hozott ítéletét;

— a Bíróság hozzon érdemben jogerős határozatot, és a keresetet mint elfogadhatatlant, mindenesetre azonban mint megalapozatlant utasítsa el;

— az elsőfokú eljárás felpereseit kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek, valamint a T-375/04. sz. ügyben folyt elsőfokú eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítélet sérti az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdését. Az Elsőfokú Bíróság nem ismerte fel, hogy a megtámadott bizottsági határozat az elsőfokú eljárás felpereseit sem személyükben, sem közvetlenül nem érinti. A megtámadott határozat ugyanis nem vezet azok piaci állásának érzékelhető hátrányához; ezenfelül a Bizottság által a fellebbezők számára engedélyezett általános és ágazati támogatási program nem vezet semmiféle versenykorlátozáshoz, mivel a támogatások nyújtása még az illetékes hatóságok egyedi határozatától is függ. Végül az elsőfokú eljárás felperesei nem rendelkeznek eljáráshoz fűződő érdekléssel, mivel a Bizottság megtámadott határozata nem érinti őket személyükben.

A fellebbező továbbá azon a véleményen van, hogy a megtámadott ítélet sérti az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését. Az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy a Bizottság az előzetes vizsgálati szakasz keretében a vitatott intézkedés értékelése során komoly nehézségekbe ütközött, és ezért köteles volt a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani.

Ezenkívül a fellebbező úgy gondolja, hogy a megtámadott ítélet a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat is sérti. Az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot a hivatalos vizsgálati eljárás bevezetésére kötelezte, miközben a felperesek az állítólagos sérelmükre vonatkozóan nem nyújtottak be megfelelő bizonyítékokat.

A fellebbező szerint a megtámadott ítélet ezenkívül sérti a Törvényszék eljárási szabályzatának 81. cikkét, mivel az ellentmondásos indokolást tartalmaz.

Végül a fellebbező azon a véleményen van, hogy a megtámadott ítélet sérti a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkét, mivel az Elsőfokú Bíróság elmulasztott döntő elemeket pervezető intézkedéseken keresztül megvizsgálni.